

L'Euram, més que un tren

FERRAN VILLALONGA President de l'Institut d'Economia i Empresa Ignasi Villalonga

Foto: Tina Bagué

És del tot palés que l'Institut d'Economia i Empresa Ignasi Villalonga, que tinc l'honor de presidir, ha dedicat temps, recursos i energia a l'estudi de les necessitats d'infraestructures de l'euroregió de l'arc mediterrani i sobretot a conscienciar les nostres autoritats, les de l'Estat i la població en general de la importància de l'eix com a motor econòmic d'Espanya i del sud d'Europa. L'institut s'ha destacat per treballar a favor de la declaració com a prioritari de l'eix mediterrani després que l'any 2004 aquesta infraestructura ferroviària no fóra inclosa en els plans europeus de transport i ha dedicat més d'una vintena de congres-

sos i activitats a les infraestructures de l'arc mediterrani, com poden ser l'eix clau entre Tarragona i Castelló, el de Perpinyà-Montpeller, i els sectors estratègics com el ferroviari, el marítim i els aeroports. L'institut també ha presentat al·legacions als processos de consultes oberts per la Comissió Europea el 2009 i el 2010 per a la revisió de la xarxa transeuropea de transport, i participa activament des del 2005 com a grup d'opinió i consulta sobre les infraestructures a l'arc mediterrani i en el *Llibre blanc del transport* de la Comissió europea.

Tot i que hem tingut en els nostres actes la presència de càrrecs direc-

tius d'un cert nivell, en aquesta tasca d'estudi, recerca i pressió, tant a Europa com a l'Estat, els membres de l'institut hem trobat a faltar el suport decidit de la Generalitat Valenciana i d'alguns organismes —ben pocs, certament— de la societat civil, com pot ser la Cambra de Comerç de València, i no em referisc al capítol del finançament de l'institut. Tan sols l'any passat i després del canvi del seu president, la Cambra de Comerç de València obri un observatori del corredor mediterrani, i la Generalitat Valenciana per primera volta enguany ha organitzat un acte reivindicatiu a Brussel·les acompanyat d'una entre-

Els interessos i no
la ideologia, ni la
llengua comuna ni la
cultura, ens porten
a una aliança estreta
entre valencians
i catalans.

vista del president amb el comissari europeu de transports per a vindicar-lo. La causa d'aquest oblit, a part d'una certa falta de previsió i de mires de futur, rau, com ha sigut norma des de la transició, en el complex polític dels dirigents de la plaça de Manises, transmés per pressió a la Cambra, envers els nostres veïns del nord, que els fa rebutjar tota iniciativa que supose un diàleg privilegiat amb el Principat i tota reminiscència del vell concepte nacionalista dels Països Catalans. És per això que, quan els actuals dirigents del Consell fan referència al corredor mediterrani i exigeixen la seua implementació, afegeixen sempre dins de

la mateixa reivindicació els territoris del sud com Múrcia, Andalusia i fins i tot, com va dir el conseller valencià d'obres públiques no fa molt, la connexió ferroviària amb Àfrica. El plantejament és tan absurd que no s'adonen que un altruisme tal porta al fracàs, per l'inabastable d'una inversió avui del tot impossible en un context de crisi imperant en el vell continent i amb especial incidència a Espanya. Som els valencians els qui tenim el problema, i el problema es diu connexió per TGV i també amb ample europeu de via per a mercaderies en el tram Castelló-Tarragona. En efecte, l'embús que impedeix al País Valencià

enllaçar amb Europa està a Castelló i plantejar, com a bon samarità, les nostres necessitats de manera extensiva a Múrcia i més enllà suposa renunciar de bestreta a una infraestructura vital per als nostres interessos.

Avui més que mai els interessos i no pas la ideologia, ni la llengua comuna ni la cultura, ens porten a una aliança estreta entre valencians i catalans, també amb altres territoris del nord com el Rosselló i les Balears, amb els quals compartim necessitats i problemes comuns que només es poder plantejar i resoldre amb la col·laboració interregional constituint *de facto* o *de iure* una euroregió que els

Plantejar les nostres necessitats de manera extensiva a Múrcia i més enllà suposa renunciar a una infraestructura vital per als nostres interessos.

gestione en un context europeu: l'Euram o Euroregió de l'Arc Mediterrani. La fórmula no és nova; de fet, ja és una realitat més o menys institucionalitzada la cooperació entre Galícia i el nord de Portugal o la que hi ha entre regions de Flandes i el nord d'Alemanya, entre altres.

El País Valencià té com a primer client de la seua producció industrial i agrícola Catalunya, i el Principat té el País Valencià com el seu segon comprador dins l'Estat. Ambdós territoris representen quasi el 50% de les exportacions de l'Estat espanyol i els dos PIB sumats suposen vora el 40% de total d'Espanya. ¿No són aquestes raons suficients per a forjar una col·laboració més estreta entre nosaltres? A l'Institut d'Economia i Empresa Ig-

nasi Villalonga creiem que sí, i és per això que, bastint relacions des dels interessos, hem organitzat al llarg de l'última dècada més d'un centenar de congressos i de jornades dedicats a temes d'economia i empresa del conjunt de l'arc mediterrani. Deixant de banda les infraestructures, s'han abordat les relacions entre el turisme i les ciutats, la gestió empresarial, els reptes del sector tèxtil, la competitivitat, el sector del moble, l'agricultura, la construcció o el món de la recerca i el desenvolupament. I aquests actes han tingut lloc en més de seixanta localitats, des de les grans capitals fins als nuclis de població més importants de cada comarca. Per aquests actes han passat més de 5.000 assistents i s'ha comptat amb la col·laboració de més

de 200 institucions de l'arc mediterrani entre organitzacions empresarials, cambres de comerç, universitats, ajuntaments, associacions empresarials, col·legis professionals, ports, sindicats i diverses institucions.

La dinamització de sinergies del món econòmic i empresarial d'aquesta Euroregió de l'Arc Mediterrani ha estat el repte que s'ha plantejat l'Institut Ignasi Villalonga. En eixa direcció hem patrocinat estudis com el *Llibre blanc de les empreses de l'Euram*, el *Llibre blanc de les infraestructures de l'Euram* o l'estudi sobre l'espoliació fiscal dels territoris de l'euroregió. S'han editat diverses publicacions, s'ha posat en marxa un observatori estadístic de l'Euram, a més de posar en contacte i facilitar

Foto: Prats i Camps

Jornada al Parlament Europeu, «L'Eix Mediterrani, l'Euroregió de l'Arc Mediterrani, porta d'Europa», 1 de desembre del 2010.

la coordinació entre empresaris, professionals i institucions econòmiques de diferents indrets del territori. Aquest ha estat un dels principals objectius de la celebració de les jornades econòmiques de l'Euram, que han tingut lloc a Alacant la primera (2002), amb la creació de la Càtedra Ignasi Villalonga; a Castelló (2003), amb un congrés dedicat a la connexió Tarragona-Castelló; a Barcelona (2004), dedicat a les euroregions; a Palma de Mallorca (2005), amb la celebració d'un congrés internacional d'activitat portuària al Mediterrani; a València (2006), un dedicat a la Unió Europea; un dedicat al món econòmic de l'esport a Terrassa (2007); sobre l'economia cooperativa i sobre el sector de l'automòbil a l'arc medi-

terrani, a Barcelona (2008); sobre la cooperació transfronterera, a Perpinyà (2009); i els més recents sobre el corredor mediterrani a València (maig del 2010) i Brussel·les (desembre del 2010), etc.

Fins fa poc hem trobat a faltar el suport decidit de la Generalitat Valenciana i d'altres organismes de la societat civil.

Són molts més els congressos i trobades que l'institut planeja per als cinc anys vinents. I donem la

benvinguda al lideratge que la Generalitat Valenciana i el seu president han pres finalment pel que fa a la reivindicació del corredor mediterrani davant d'Europa i del Govern central. Esperem que les pors atàviques i la feblesa política de l'actual Consell no dificulten portar a bon terme aquest projecte ferroviari tan importat per als valencians i també per a Espanya, i que, de l'anàlisi dels lligams rics, complexos i potents que hi ha entre el País Valencià i els altres territoris, especialment amb Catalunya, els nostres representants arriben a la mateixa conclusió a què ha arribat l'Institut d'Economia i Empresa Ignasi Villalonga: que l'euroregió de l'arc mediterrani, l'Euram, és molt més que un tren.